

ה) אכפת נב: ואכ"נ, ג) רס"ל
מ"ז, ג) ג"ל נלביה,

הגהות הב"ח

(א) נם' וקמי לו ייפנו
 (ב) ל' נ' כ' כן טוֹן זמפליס
 (ג) ממלֵי הַצְלָה טומך גָּמִי
 (ד) חֲנֻכָּה (ה) הוֹתָר ד' ס' מְלָחָה
 (ו) וְכוּן לְמַמְתִּין דְּלָא
 (ז) יְסִפָּן:

הגהות הנר"א

[א] גמ' מיקומ' על ל' חומות מוקפות.

אוסף תומפות

א. דבריך שאין בה ד' אמות. ב. נ' לאלו או דמיינו לה והוא לשבচן שadsם שפָּךְ בכִּיּוֹת האהנה אֶסְמָךְ שְׁבָלְעָנָן, וְקַנְאָן יְשָׁפֵר, במקומן, וכמו כי מותה החמה מותה הגשםים. ס. ד. דבמחוקת אהות מורה צרכו, בטוי מנטאים מיטלת לא שיבח הוא ולא גרו כה כלום, לא דוקא יויר. ס. ז. ולמה הוציא סאותם מסתפק בשינויו. ט. ג' ג' ג'.

רְבִיעֵי חָנוֹן

וְבָנָה וְגַם אֶגְמָן (ט'ב) מומוחה סאותם נהוגין ואחתים. אלה אין ונוגן כל עיר. ואמרין ליל בה סאותם. גוריה שמא לא ליל אה. במתה חמה נמי יוניכ' פירקון הכי השה באימות והגשימים מבאי ירושה א' משומ חיזרו הא קא מילקלא וויריאמו ר', א' אבוי הילך אפלו כדר אפלו ווירם. פיסקא, ובן שני דיטאות מבק' בר. אמר חבר אפלו עירדרו. שמי דיטאותה זו עס ז, ואור לופר ז, שאן צועה עקה [לשל ז], גורדיין דילמא אוית לאפושי בענוקה. ה' ה' פפי' עירדרו ניגוד דילמא אוית בענוקה. תיר בכתי איטים לאפושי תורה מי חזישין מאי. ותניא אמרת עוקה עריבה, א"פ' שתטלוא מים מערב שבת שופכן עלותן מים בסבב, ואסלאנא מבר כהן.

פנות מ"ד. היה לנו נזק וטפסנו ונפקה מקיימנו מהבתים וגוזר בוגן עליה דילגנות חמיה נמיסטי וויקרא בסדרה נגה"כ: סיום. מיל' כד' הומות להוון ליבצעם מלטמים הכלך לי נמי נפקה נבר לנו מקיימנו מהבתים: דהיריך וקטני. בוגן דצטנה ח' ה' הומות על כסים שליחיכ קרכען כבשעור ד' מירזענות יוס מקושן ללבצעם מלטמים הכל נזק נאנס לרהי' נלב"ה הפקה נלב"ה נלט' עוקה נ' וילך נ' גב' נזק ווקס ובין' גמל ובין' נבר לד' הומות דמגניה' בוחר וברוחם ממשמע דחי' לנו ישב' ציעולם נמי נטומת הין ציעול מפרקן נלט' וממשמע פקיון רחבען

ופחחות מ"ד שופכן אי דעביד עוקה שר' א' לא אסור ר' זורה אמר ז' אמות תיימני פחותה ממר' אמות לא תיימני מא' בינויו אמר אבי אדריך וקפטן ייכא בינויו תנן חצ'ר ואקסדרה מצטרפין לד' אמות בשלמא לרב' זורה ניחא אלא לרובקה קשיא^ט תרגמא רב' זורה אל'יכא דדרבה באקסדרה מוהלכת על פנוי כל החצ'ר בוללה ת"ש חצ'ר שאין בה ד' אמות על ד' אמות אין שופכן לתוכה מים בשבעת בשלמא לרובקה ניחא אלא לר' זורה קשיא^ט אמר לך ר' זירא הא מנ' רבנן היא ומtni ר' א' בן יעקב היא ומאי דוחקיה דר' זורה לאוקמה למתרני^ט בכיר' א' בן יעקב אמר רבנא מותנתין קשייתה ממאי איריא דתני חצ'ר שהיא פחותה ליתני החצ'ר שאין בה ד' אמות אין על ד' אמות אלא לאלו ש' מ' דר' א' בן יעקב היא ש' מ' והא מדיסיפא ר' אליעזר בן יעקב רישא לאו ר' א' מבן יעקב בוללה ר' א' בן יעקב היא וחסורי^ט נשכחת הא ד' אמות שופכן שר' א' בן יעקב ר' שופכן לתוכו מים בשבעת: ר' א' בן יעקב כהוניא דתני חנניא אמר אפיקו גג מהא גג עשו לבלוע אלא לקלח תנא בימה אבל בימות הגשימים שופך ושינה ואני עצה שיבלוו מים במקומן אמר ליה אבי וותני לא ישפרק^ט אל' החט למאי ניחוש א' מיקלקלא וקיימה ואי משום גוירה שם מים סתם צנורות מקלחים הם אמר רב חזוק סאתים נותנין לו סאתים מחזיק סאה נזק סאתים נותנין לו סאתים סאה אין נותנין החזוק סאה ניתיב ליה סאה גורה דלמא את גשימים נמי לגנור החט מא' נהוש לה אי חמ' מא' אי משום גוירה שמא יאמרו צנورو של קלקלחין הן אמר אבי' הילך אפיקו כור ואפיקו גנד זו: אמר רבא אפיקו ערבו אמר^ט (ליה) ועם נפיישא דמייא והתני אהת לי עוקה נהנה אף על פי שנתרמלאו מים מעורב שבת לא אי איתמר הכי איתמר אמר רבא

תגא במה דברים אמרוים. פ"ג
א קומו^נ, זמה^נ דברים^נ למורים^נ
ב לעריך^נ עוקס^נ ולטירוכז^נ ל' לטלט נחמן
ג לדכמון^נ י"פ^נ במא^נ דברים^נ למורים^נ
ד שעריך^נ עוקס^נ צל^נ סלהמיס^נ חכל^נ דימות^נ
ה סגדמים^נ חיין^נ קוייך^נ עוקס^נ צל^נ סלהמיס^נ
ו חכל^נ עוקס^נ צל^נ סלה^נ קידך^נ וווקה^נ כדי^נ
ז מדרמס^נ צופק^נ ווונס^נ בס^נ וכן^נ פירע^נ
ח בקונומיל^נ כסמן^נ וסה^נ לדן^נ מימי^נ
ט סס"ס^נ קך^נ גריימם^נ נעל^נ לממי^נ
י לדשקס^נ מסוס^נ דכני^נ נלקדו^נ עלה^נ
ו מממי^נ דיביך^נ ולו^נ מפליך^נ דהממי^נ
כ ע"ל^נ יקסוך^נ על^נ באציג^נ קיימן^נ גדייטה^נ
ו וויז^נ דקיהמאל^נ ואשי^נ זופכין^נ קלומוי^נ ושי^נ
צ ביצ'ג^נ וגולדין^נ חילג^נ למיהי^נ יחווט^נ דה^נ וויל^נ
מ כמו^נ עצמאוג^נ זקפליס^נ חילג^נ סמס^נ:
מחזיך סאתרים^נ גנות^נ דתוב^נ
סאטרים. נלו^נ דוקה^נ
סלהמיס חילג^נ חילגו^נ כורייס^נ דה^נ נלו^נ
ספי חיין^נ חילוק^נ צוין^נ לממים^נ נטחה^נ:
ו

מ א ב ג מ"י פט"ז
מסלכות שבט מלכש
טו י סמג למוין סה
טוע"ע ח"מ סי' זט סעיף
ט:

רביינו חננאל

בחזר שהיא פוחתת מ"ד
אכומה, שופכים, איז איכא עוקה בהתקבץ בה הימס
שרי. ואיז לא עשה כשביפים מבחן לחזר
ברשות הרובים ואסרו.
רב זיו אמר ב"ד
אמותה תמיינן פוחתת
מ"ד אמותה לא תמיינן
מייא בחזר, אלא נפק
בדביהו, ואמר אידי חזר
[ודאי] איריכ וטניאו
[ודאי] איריכ ביביהו.
לובבה אסר דוד לא
וורולפליך, לוב וויא שרוי.
דוד קון דוד ראריכ
ותהיין מייא. מן חזר
אוכבדאו מיטרנץ' לי'
אמותה, קשיא לרובה. ובפרק
בגון שהויה באסורה
מקפת התה החזר שנמצאת
החויר והאסדרה ד' אמות
על ר' ש"ר פ"ז שפחה ד' מ"ד
אין שופכן לתוביה מיס
בשנת. קיש' דוד זיא.

מְאָה מִיּוֹן סַלְכָּה כִּי
סְמִינָה סַטְמֻעַת הַיָּם
שְׁנִינָה:

אֶל מִיּוֹן פַּגְגָּה מְלָאכָה
עַל יְמֵינָה סַלְכָּה יְמִינָה
עַד צָוָרָה שְׁנִינָה קַיִם
שְׁנִינָה:

טומפות

אל פאילו רוחם שישו עוקה, דהא קא שפבי מושרשו לאיזר המושרשו בלא עירוב. ובארך ביבוהו און נומץ עשרה מהתביבה הא דעריך בבלען, מליען ג' והובאים דורך מלובש לשם. מוטן צלאש, אונטן אפני' שרעמען מורה שהם אויסרים בגין החצזר של חבירו, וכין שאנט אסרו לו לנען כלים אונלען ששבתו כבדת. דעטינען דעריך' ז. דעריך' בר הונגע אלא באראבען, מטלטליון הינו דיד אבאיין נפרצה, לדענין זה הנפוצה בכלאה לפקום האסורי דיס. ג. ואינה ניכרת על לעמדן גאנט, גאנט. ואויסרט לטלטל אלען ד' אאות. סס.

כיננו חננאל

לא שננו אלא שלא עירבו
אבל עירבו היללו שתי
דיטאות שופכין בעוקה
אחת. אבל שלא עירבו
גזרין (דילמי') [דילא]
ליישוף מודכתיה. דילמא
אתי למשקל במנה ושרוי
בעוקה.

ההרן עלה בצד' כל גנות העיר ישות שולחן רה' גבורה ובולד' של רה' טפחים או נומך י', ד' דורי דרי' אס' סבר כשם שירירון למלטה אמאן חלולין עלמעלה, אמאן קנו'ן בענין עדר רשות אחת, ואין און הילוקן כל' עלי' עלא' רשות אורת' הא, בגו' י' או נומך לא' מהה' לא' ואוקראינה רב' צח'זק, אמר' ריה' מאיד ל' מקום שאטה רשות אחת, בגין ענד' בושותה והחדר בבה' ורוח' ואס' לאס' לכתף עלי', [גוויזה] משום תל עלי', בושותה הריבין, סבור ר' אפלין' מכתשת אפלין' גינית אס' לרבע עלי'. אמר' אמאן כי' הוי קאמו' מ' והוא בא' בר כרמ' לא אסרו אלא בעמוד ואמת' הילויין, הווא' ואגד' גרע' בדור' גאות

דוגרין בחו טtro תל ברשות הרבים. ואקשין והא כתול שבן שטי החזרה בקידיע, אמר רב יהודה כשחטמאן לומד לרובי ר' מאיר גאון והזיכרנית ישות לעצם, ולהוציא מהן דרך פתיחים, כל גג, אלא ארבע עמות. החצר עלות ומkipותה הנג.

ל שנ אָלֶא שְׁלֹא עִירְבוּ. וְהַיְתָה לְאַלְמָן עַל־עַלְמָן כְּתוּבָה לִימְקָרֶב
וְלִילָנִים שַׁפְכִין מֵמֶס צְמָחָן שַׁעֲרָה קְרַבָּה לְלִילָנִים צְפָפִין עַל
שְׂדִיעָה וְזַהֲרָה עַל־לְעֻזָּה סְמָמוֹנָה נָהָר וְהַמְּגָר לְסַחְיָה חַמְרָה שְׁלִינָה
מְעוּלָה מִמְּמָרָה מִמְּמָרָה מִמְּמָרָה מִמְּמָרָה מִמְּמָרָה
עַל־לְבָנָה בְּמַמְרָה שְׁלִינָה מְעוּלָה מִלְּמָרָה
הַמְּמָרָה כָּלָל וְכֵן פְּסָק רְבִינָה צְמָחָן
דְּמוּתָר נְפָפָן מֵיס חַמְרָה שְׁלִינָה
לְרָצָות מְחַלְתָּה שְׁלִינָה מְעוּלָה
דְּמְרָצָות נְכָסָות גַּן בָּעֵי קְמִילָה
וְרָוָתָס כָּלָל עַזְוָן עַוְקָס הַקּוֹלִיס
כְּלָדָמָר דִּילָמָד הַמּוֹתָן הַפּוֹקִין מִילָּה צְמָנָה
דְּצָמִיס נְסָכָה צְיוּנִיאָה מִן סְדִיעָה
כְּלָסִים מְלָהִים מֵיס נְפָפָת שְׁעֻזָּה
שְׁלָרָוקָה מְסִנָּן דְּלָוָן יוֹזָן שִׁיפָּלוֹ קְמִיס
לְמַטָּה יְקִינְקָלְקָה חַמְרָה:

ירין עליך כי צד משותפין

רבי שמעון אומר 'אחד גנות ואחד חצירות'

כ לאחד קריפות רשות אחת חן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בהור היבת:
לט' יתיב אבוי בר אבון ורבי חנינא בר אבון יתיב אבוי גבייחו יתיב וקאמרי' בשלמא רבנן סבר כשם שדרוין חולקין למטה קר ייורין חולקין למעללה אלא רבי מאיר מאי' קסביר אי קסביר כשם שדרוין חולקין למטה בר דריירין חולקין למעללה אמראי רשות אחת חן איי קסביר אין חולקין אבל מעלה מי' רשות אחת היא אפילו גג גבוח עשרה ונמור " ממי אמר להו ארכוי לא שמעינו לנו הא' אמר

2

כל מקום שאותה מוצאה שתי רשויות והן
ישות אחת כגון עמוד ברה"י גובה עשרה
ברוחב ד' אסור לכתף עליו גורה משוב תל
ברה"ד גורה משוב תל ברה"ד סבור מינה
אפילו מכתשת ואפילו גינה אמר לחו אב"
הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת
הרוחחים הויאל ואדם קבוע להן מקום והרי
בתוכל שבין ב' חיציותDKבוז^ו ואמר רב
היהודים כשהימציא לומר לדבורי ר"מ גני רשות
יעצמן חיציות רשות לעצמן קריפיות רשות
אמר רב הונא בר יהודה אמר רב שתת לא
להכנים ולהוציא דרכ' שתחים: וחכ"א כל
אחד ואחד רשות בפי עצמו: איתמר י' רב
אמר אין מטלטלין בו אלא בר' אמות ושמואל
אמר מותר לטלטל בכלו במחיצות הניכרות

ה

שש שאנין ניכרות רב אמר אין מטלון בו אלא
בב ב"ד אמר גוד אסיק מהיצתא ושמואל
כג אמר מותר לטלטל בכלו דאמר גוד אסיק
כט מהיצתא תנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד
כט רשות

כִּי חַלְיוֹן לְפָרוֹת רַק־יְהוָה מִמֶּלֶךְ
כְּמַלְאֵיכָה לְמִנְחָה מִיחִימָה וְלִ
לְמִרְאֵיכָה כִּי־לְעַדְיִךְ כִּי־לְרוּגִים
לְבָבֵךְ יוֹמִים כִּי־יְהֹוָה גָּבֵר מְלָכִים
יוֹמִים כִּי־יְסֹודָה נִמְלָא הַלְלָה

ה' נספחים גנום. טענו מילדי יפה למדים מומודליין ויס היר ציינט ומיחוות הקטנים נלמין נטעמים ע' מוסקינטו דלמעלה יפה למדים לדמו נטעם ברכות קרביס דטי רצום קיחיד מס' מומודליין ימד וממסון סמיימות שצין סדיינו: נא חמר מונע מכם הרכס לאכלה עליו (๑๖). ומפלגון נגנו על לוחן לעצמם. ומפלגון בחרן וכן מוגר על גען כלב זבצון גנגו ור' זבצון

סמי גרטשין דלאה אמי נאָפוקי מײַ צמַּחַן דבְּטַשׁ נְפָלָה. נְפָלָה
שְׂעִירָה נְפָפָקָן לְמוֹכָה:

זדרז ערד כייז משתרפין

כל גנות העיר רצוף חתך.
ומה על פי סדיילין.

הכ"ח

ר' י

כל גגות העיר רשות אחת בלבד שלא יהיה גג גבוה (מהאחרים ב)עשרה.

כל גגות העיר רשות אחת בלבד שלא יהיה גג גבוה (מהאחרים ב) עשרה.

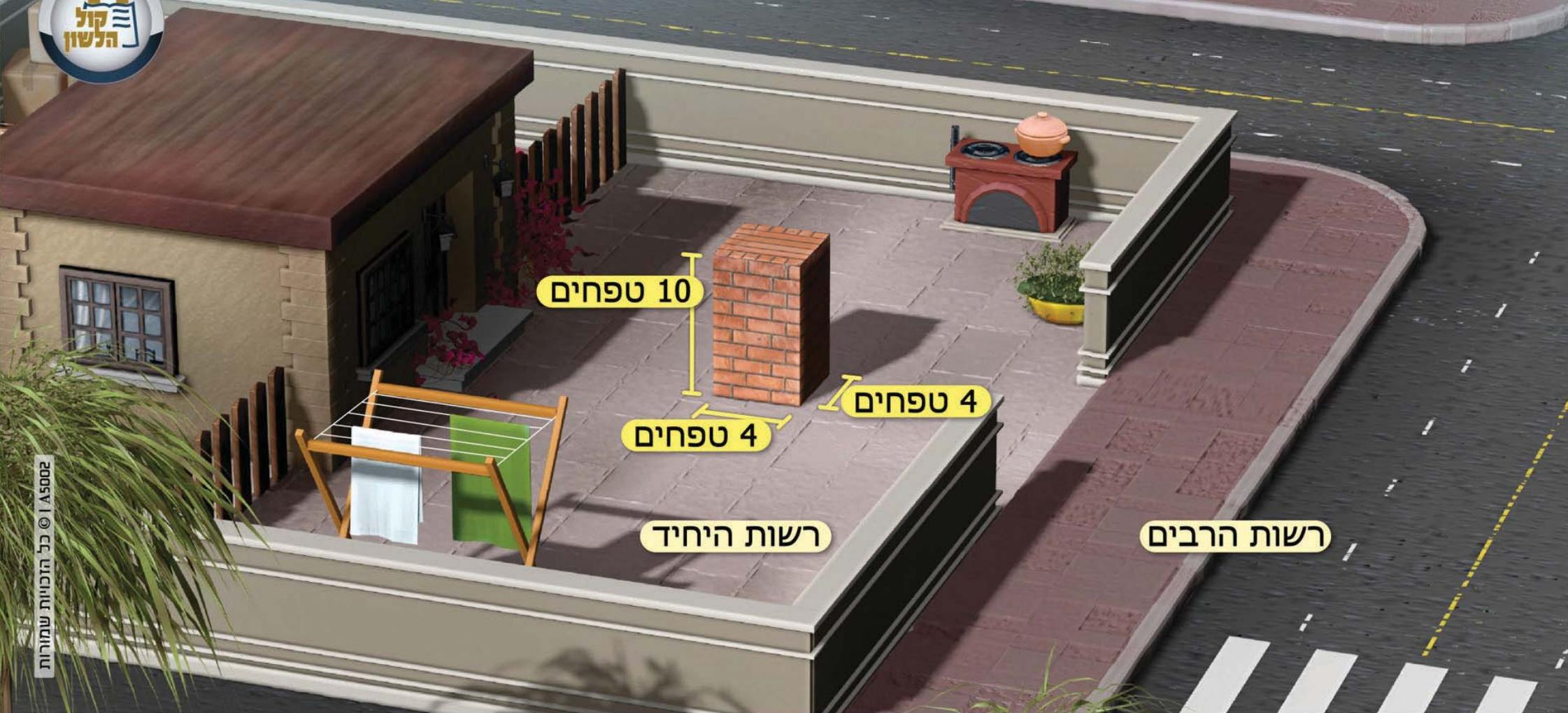

כל גגות העיר רשות אחת בלבד שלא יהיה גג זכו' נזוק (מהאחרים ב)עשרה.

רשות הרבים

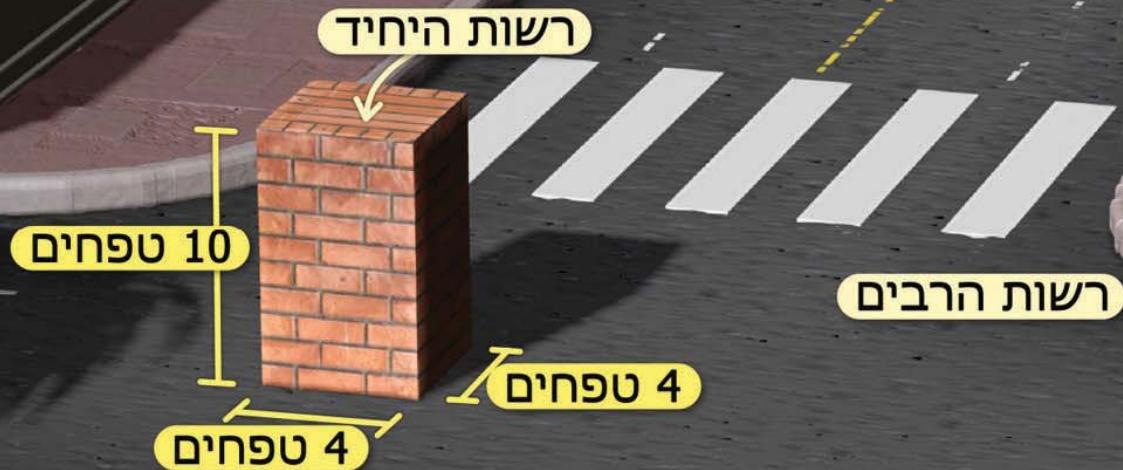
גנות חצירות וקרפיפות רשות אחת הן לכלים משבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית

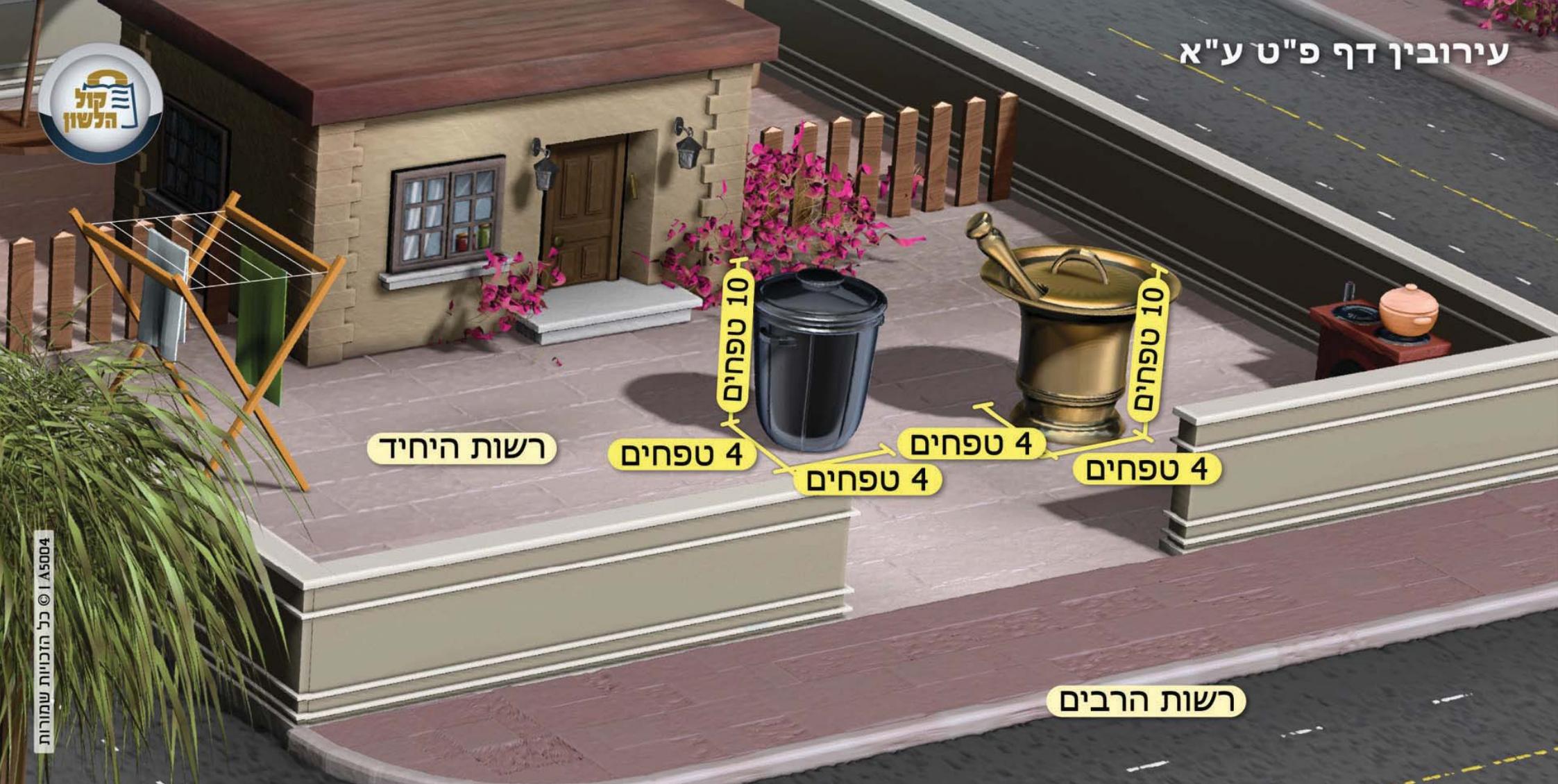

עמוד ברשות היחיד

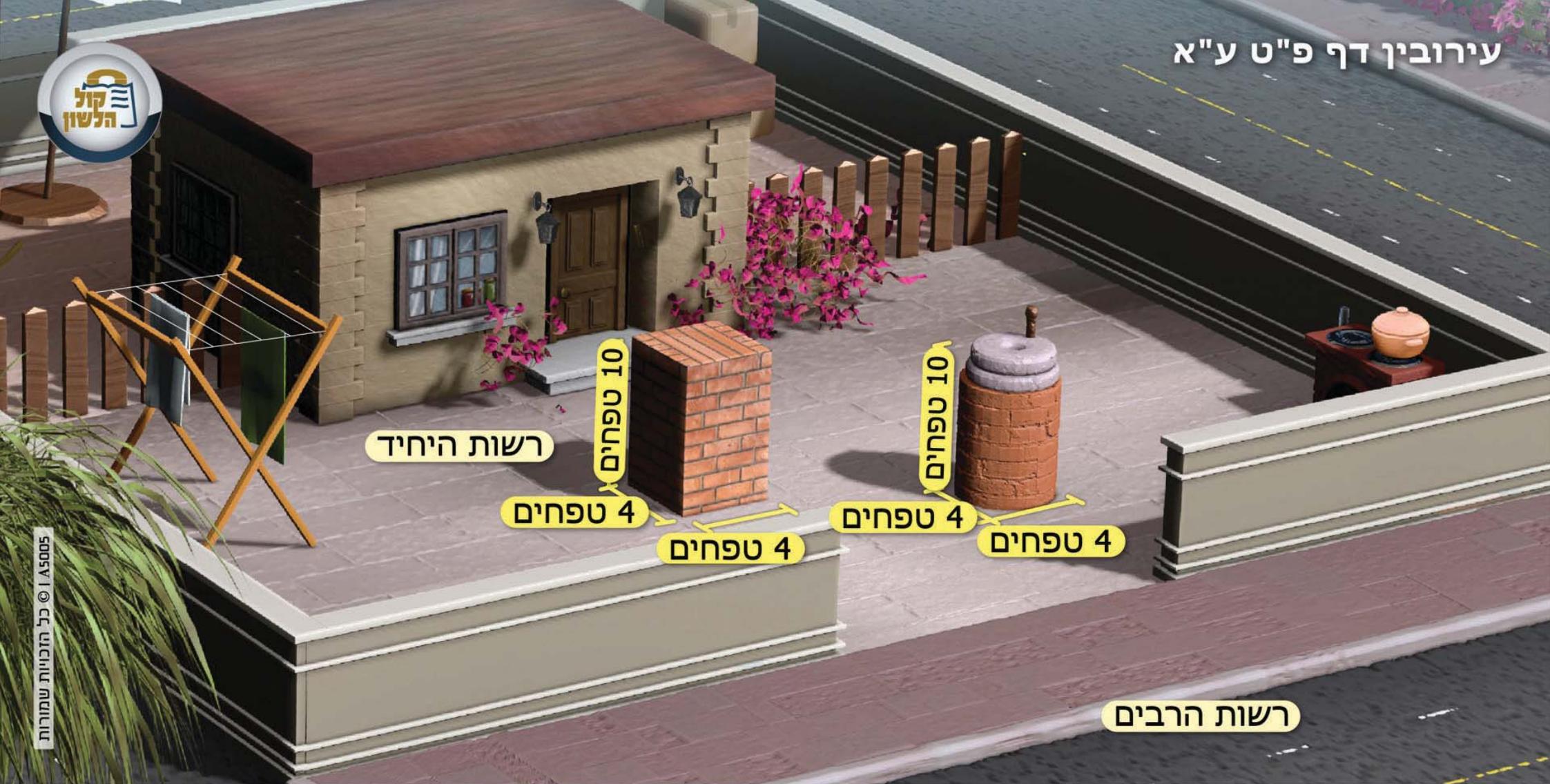

גירה משומם תל ברשות הרבים

סבוזר מינה אפילו מכתשת ואפילו גיגית

עמוד ואמת הריחיים

4 טפחים

10 טפחים

רשות היחיד

רשות רבים

והרי כותל שבין שתי הוצאות... מי לא דשרי לטלטולי דרך כותל

פחות מ-4 טפחים

מקום גטוו
10 טפחים

רשות הרבים

כשאין הכותל רחוב ארבעה

4 טפחים

10 טפחים

רשות היחיד

רשות הרבים

להכנים ולהוציא דרך פתוחים

עירובין דף פ"ט ע"א

במחיצות הניכרות דכו"ע לא פלייגי

כִּי פְּלִיגִי בָּמַחֲיצֹות שָׁאִינֵן נִיכְרוֹת

עירובין דר פ"ט ע"ב

© כבל החקירות שומרות 05011

שלא יטלטל ב' אמות בגג זה זוב' אמות בגג זה

גג גדול הסמוך לקטן

10 טפחים

גג גדול

גג קטן

לא שננו אלא שיש מחייצה על זה ומחיצה על זה

דגדול מישטרי בג'יפופי וקטן נפרץ במלזוֹאָז

אבל אין מה יצא לא על זה ולא על זה

גג גדול

גג קטן

אבל יש מחייצה רואיה לדירה על הגדול ו אין מחייצה רואיה לדירה על הקטן

עשה סולם קבוע לגנו הזר בכל הגגין

עירובין דף פ"ט ע"א

תוס' ד"ה במחיצות שאין ניכרות
שו"ע סי' שם"ה סט"ז ביה"ל ד"ה גג הבולט

"אם הגג בולט חזק למחיצות הבית"
(לשיטת המהרש"א והמנג"א בס"י שע"ד סק"ה)

עירובין דף פ"ט ע"א

תוס' ד"ה במחיצות שאין ניכרות
שו"ע סי' שם "ה סט"ז ביה"ל ד"ה גג הבולט

"אם הגג בולט חזק למחיצות הבית"
(לשיטת הרא"ש, ועיין בבה"ל שם)

עירובין דף פ"ט ע"א

תוס' ד"ה במחיצות שאינן ניכרות
שו"ע סי' שם"ה סט"ז חז"א סי' ק"ד סק"ג

"אם הנג בולט חוץ למחיצות הבית"

(לשיטת החז"א סי' ק"ד סק"ג, ועיי"ש שנסתפק דאפשרר וכו' לאפשר דשיעור שאינו ניכר לגבי גוד אסיק הוא בחצי טפח)

עירובין דף פ"ט ע"א
תוס' ד"ה במחיצות שאין ניכרות
שו"ע סי שם"ה סט"ז

"אם הנג בולט חוץ למחיצות הבית"
(לשיטת האבן העוזר)

עירובין דף פ"ט ע"א
תוס' ד"ה במחיצות שאין ניכרות

ועבידי כי ארזילא

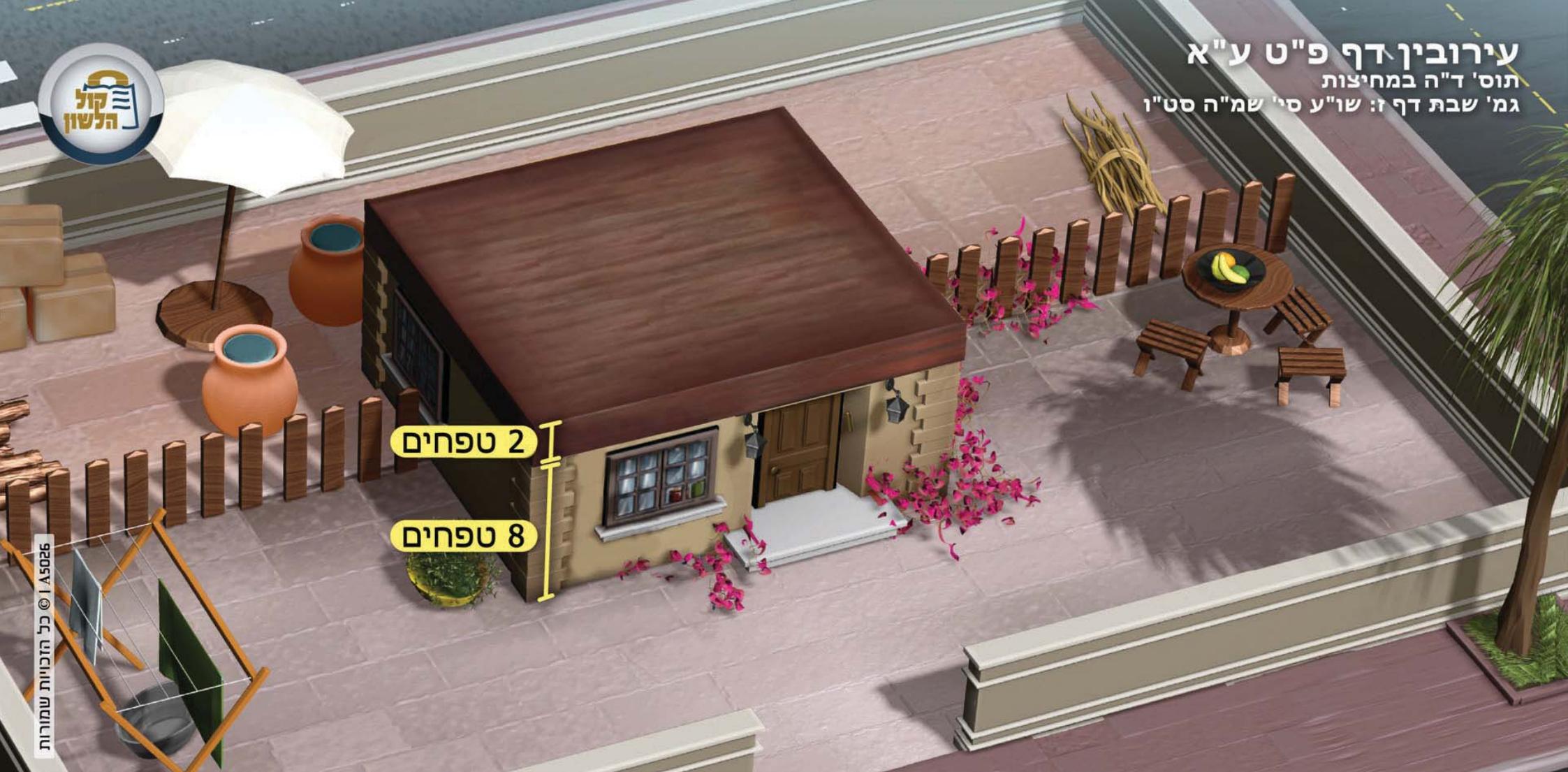

"טרסקל דהדרן מחייבתא"
(לפירוש מהרש"א ל"ג ע"ב)

עירובין דף פ"ט ע"א

תוס' ד"ה במחיצות

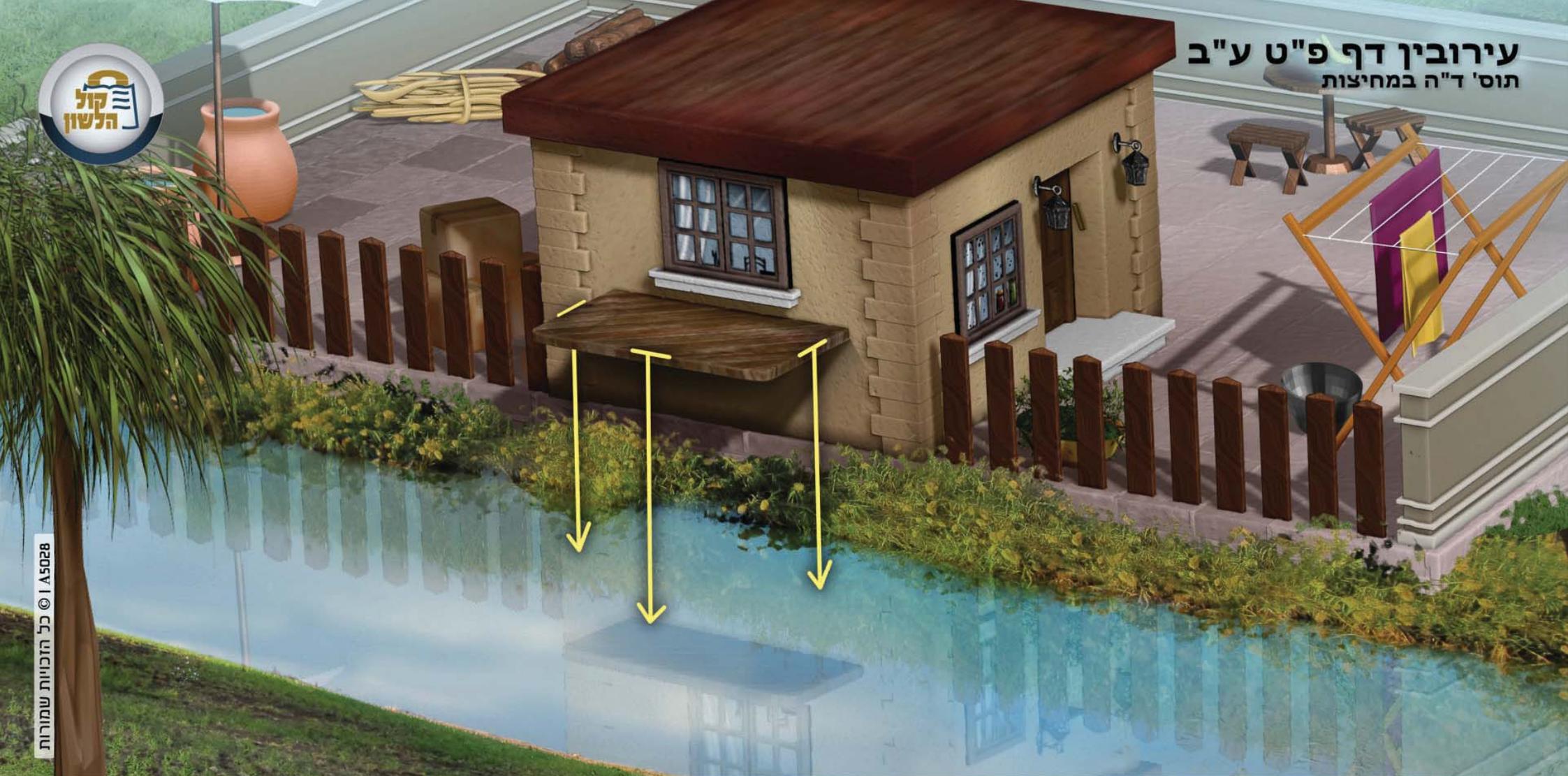
גם שבת דף ז: שו"ע סי' שמ"ה סט"ו

בית שאין תוכו עשרה וקירותיו משלימו לעשרה

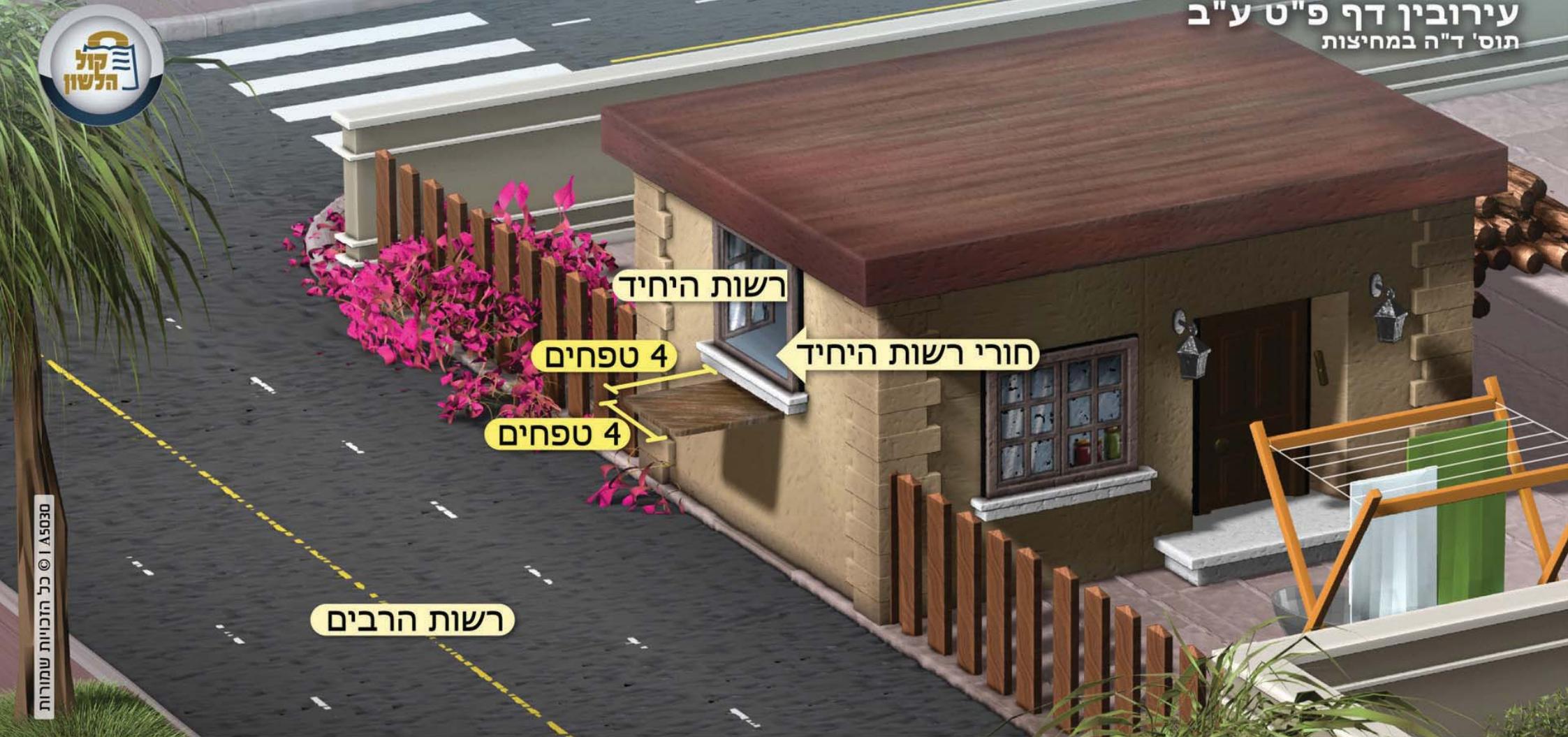
הינו שמאח קרקע הכרמלית אין נעשה האויר כרמלית למעלה מעשיה

וזזטרא דלא הויא כרמלית... היינו משום דגוז אחים

או בפתח לרשות היחיד דהוי בחורי רשות היחיד

וכן זיז היוצא לרה"ר רחוב ד' היינו סמוך לחלון... דהוי כי חורי רה"

ומנעול דחשיב ליה בהמוצא תפילין רה"י

ומנעול דחשיב ליה וכו' רשות היחיד היינו משום דליך באקיעת גדיים שהאיסוקפה גבואה שלשה

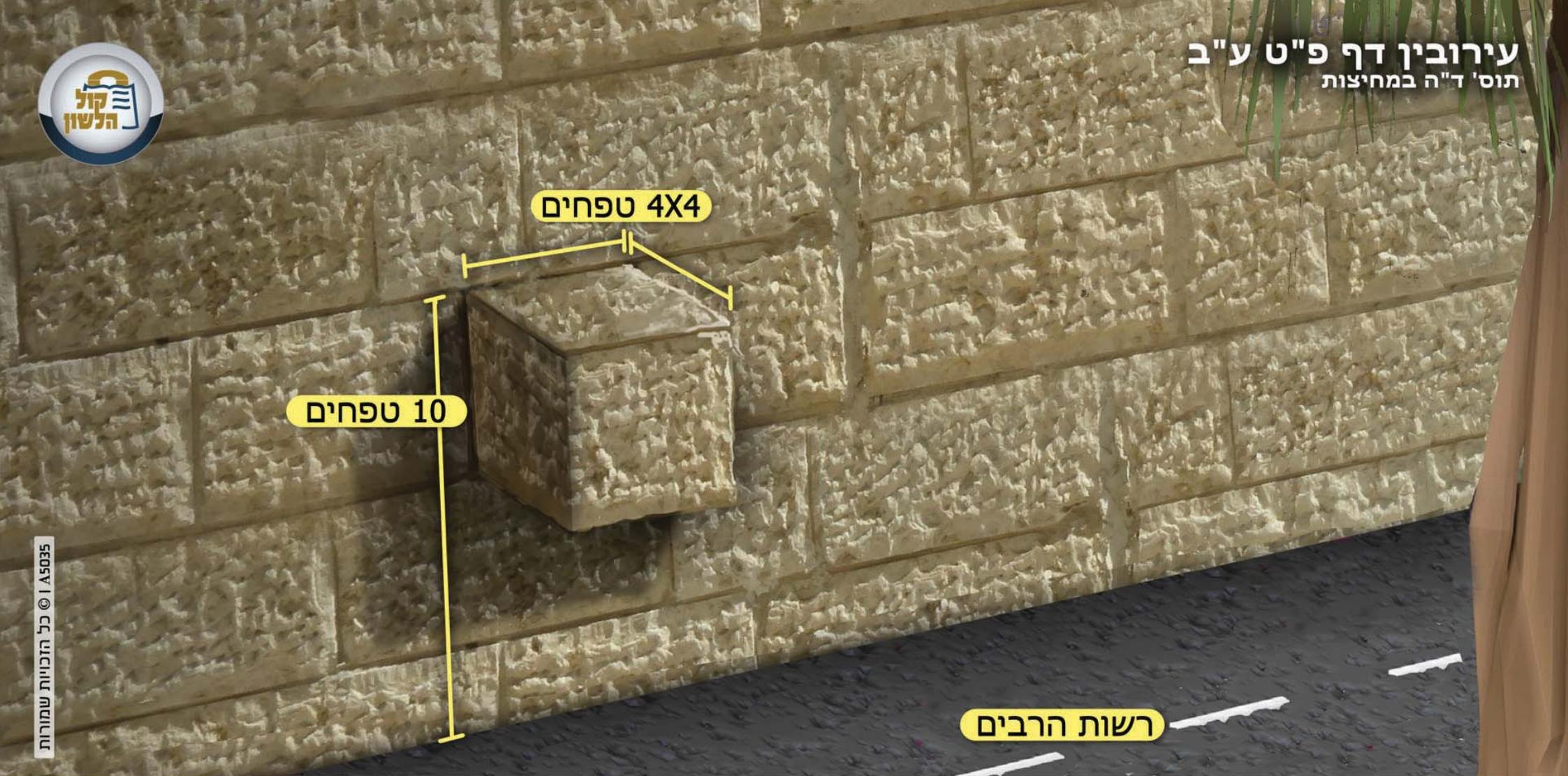

א"נ שיש במנעול עצמו גבואה י' דהוי רשות היחיד אפי' אייכא רשות הרבים גמורה תחתיו

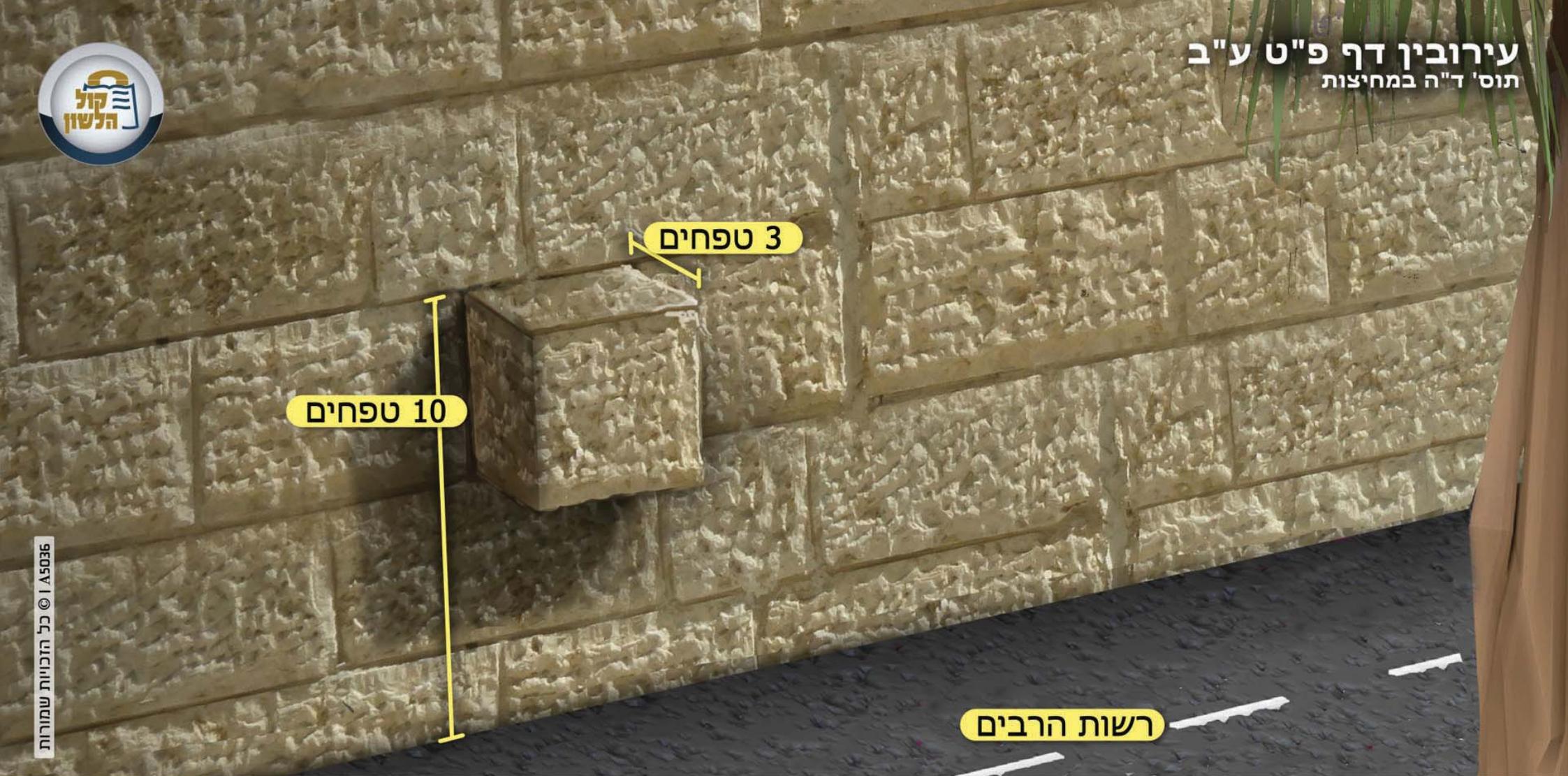

מה חצר דמיינכרא מהחיצתא שלא יהא גג בולט חזצה להן
דאילא מינברא לא אמראי' גוד אסיק זגדול נמי אסור

ובתלילים דק אמר הtam נראה דהיאנו אבניים הבולטים מן הכותל

בתלילים זכו' וכל שכן אם אינם רחביים ד'

"בנה עליה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה ארבעה" (לשיטת רש"י)

"דָעַבִידָא לְהָדִי תְּרֵבִיצָא דְבִיתִיה" (לְשִׁיטָת רְשִׁי)

בנה עליה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה ארבעה
(לשיטת Tos'')

פירוש אם עירבו שאר הגגין זזה לא עירב עמיהם אינו אוסר עליהם וכו'
וצ"ל לפירושו דלצד הגgin הוא פרוץ במילואו

או עליה אינה אלא בחציו הגג

שאם היה כל הגג מוקף מחיצת בלא דקה גמי לא היה אסור